

да го нахрани напълна мъ ушите с една здрава приказка: Ти да беше гъй, онъй и инакъ стрѣвалъ, много по добре щеше да е за тебе! Вторію мъ представи хубаво и мъдро, чи пословицата е твърде разумна, която казва: Който слѣгва на сичкіа свѣтъ, той нема отъ кого да ище заплаща. Накой си старъ и богатъ хоца, който често са гоцаваше въ ногоката къща, казва мъ чи днесъ пости и нищо не ъде; и доказа мъ отъ много Китапи, чи, ако най сетне умре отъ гладъ, по добре ще да мъ е, защото ще иде въ Рай. Накой си богатъ, но прикалено скѣпъ Харачерь, който са ъдаше въ къщата мъ по три дни наредъ презъ цѣла нидѣла толкось, щото дрѣгите четири дни лесно можаше да прегладѣва, направи мъ късичко, но твърде увещателно слово. Мой Азо! азъ сякоги по относането ти познавахъ чи си лѣдъ челѣкъ! а сега вече и самъси виждашъ, и не трѣба да ти казвамъ, чи отъ тебе по лѣдъ нема на свѣта! И де